

Ministeren for Grønland (Mikael Gam): På det ærede medlem hr. Ib Thyregods spørgsmål til mig om, hvordan jeg ser på dette, at håndskrifter, der indeholder grønlandske sagaer eller sagaer, der berører Grønland, også udleveres til Island, kan jeg svare, at jeg helst så, at sådanne håndskrifter kunne blive hernede, og det må der vel formentlig kunne forhandles om, når den endelige deling af den arnamagnæanske samling skal foregå. Dette være sagt, uden at jeg derved har givet udtryk for, hvordan min stilling i øvrigt er til udleveringen af håndskrifterne — eller overrækkelsen vil jeg hellere sige, da det jo er en gave, der her er tale om.

Ib Thyregod: Jeg vil gerne gøre nogle få bemærkninger, først i anledning af de udtalelser, det ærede medlem hr. Thestrup fremkom med. Det ærede medlem nævnte professor Ross' afhandling i Ugeskrift for Retsvæsen 1957, således som også den højtærede justitsminister senere gjorde det, og nævnte i denne forbindelse, at ejendomsretten var hos Københavns universitet. Det er en misforståelse. Det er ikke universitetet, der har ejendomsretten til denne samling, det er stiftelsen, der har ejendomsretten; det er ganske klart efter fundatsen. Men jeg kan tiltræde, hvad det ærede medlem sagde, at det ville være rimeligt at indhente en udtalelse fra de juridiske fakulteter angående dette spørgsmål.

Den højtærede undervisningsminister nævnte, det var ønskeligt med en bred tilslutning, og jeg kan forstå, at den højtærede undervisningsminister lægger op til dette fremover i forbindelse med udvalgsbehandlingen af denne sag. Jeg vil gerne her påpege, at der i forbindelse med forbedrelsen af denne sag har været en række ting, som har forundret os; jeg mener, der kunne have været forhandlet med oppositionen om forslagene, og at det udenrigspolitiske nævn kunne have været indkaldt til drøftelse af problemet.

Når den højtærede undervisningsminister siger, at samlingen er blevet gennemgået af af sagkyndige videnskabsmænd, så forstår jeg ikke, at man ikke har anvendt videnskabsmænd, som har forbindelse med samlingen, til denne gennemgang. Foreligger der en beretning fra disse sagkyndige, og

kan vi få kendskab til den? Det er dog et problem af væsentlig betydning.

Den højtærede justitsminister mener at kunne støtte sig til professor Ross' artikel og sagde, at der ikke var fremkommet nogen saglig imødegåelse af denne artikel fra nogen side. Jeg er bekendt med, at tidligere statsretsprofessor Poul Andersen har den modsatte opfattelse i dette spørgsmål og mener, at der foreligger en ekspropriationsakt i det foreliggende tilfælde. Under hensyn til den tvivl, der er, mener jeg det er rimeligt, som det ærede medlem hr. Thestrup var inde på det, at man i forbindelse med den udvalgsbehandling, der skal finde sted, får en udtalelse fra universiteternes juridiske fakulteter.

Lad mig endelig nævne, at Københavns universitets standpunkt formentlig ikke kan udtrykkes helt, således som det blev gengivet af den højtærede justitsminister. Det er ganske vist et korrekt citat af det, som konsistorium har udtalt, men det er et spørgsmål, der ikke har været forelagt det juridiske fakultet til udtalelse. Det var en udtalelse, som blev afgivet meget hurtigt; det hastede meget. Man fik sagen til udtalelse med søndagsbrev, og allerede om mandagen afgav man denne skrivelse. Det er klart, at et så kompliceret juridisk problem ikke har været nøje undersøgt af konsistorium.

Endelig et par ord til den højtærede minister for Grønland. Jeg forstod, at den højtærede minister helst så, at de grønlandske sagaer blev bevaret for Grønlandsforskningen, men efter lovforslaget er forholdet det, at disse grønlandske sagaer indgår i de skrifter, som udleveres til Island. Jeg håber, at også dette problem kan blive løst i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Poul Møller: Det er af flere ærede medlemmer, bl. a. hr. Aksel Larsen og hr. Thestrup, blevet sagt, at udleveringen af de schwerinske breve i 1817 har skabt præcedens for, at statsmagten kan udlevere dele af den arnamagnæanske samling. Men det skaber intet præcedens for den situation, vi er i. Vi har aldrig fra nogen side bestridt, at hvis stiftelsens bestyrelse accepterer en udlevering, kan man, enten det er regeringen eller folketinget, bekræfte og give sin tilladelse til en sådan udlevering. Det, der